

Forts.

Sagt och gjort. Med en smärre kursavvikelse V-vart kunde **Ymer** passera inom hkp-avstånd från Björnöns. Eftersom jag delade hytt med hkp-chefen, örlogskapten **Gunnar Jansson**, fick jag första tjing att följa med som "navigator".

Vid lämpligt läge SO om Björnöns gav vi oss iväg. **Ymer** gick på nordlig kurs med ca 15 knop. Det var lätt disigt, men på ungefär beräknad tid dök den klippiga ön plötsligt upp

Björnöns sydkusten, Foto Hans Rosengren

-Har du läst **McLeans** bok "**Björnöns**"? frågade **Gunnar**
-Nej, tyvärr inte- måste jag svara.
-Vi tar en sväng och kollar. Han påstår, att det finns en ubåtsbas här nere på sydspetsen.-

Det fanns inga spår av någon bas i denna mycket ensliga, avlägsna och dramatiska klippformation, med det fanns gott om fåglar, som definitivt inte passar ihop med rotorbladen hos en helikopter. Med en snabb sväng bort från detta område, som jag i alla fall hann filma, tog **Gunnar** helikoptern nordvärt och vi landade på plattan utanför stationen, där det på den tiden tjänstgjorde ca 20 personer.
Vår engelske passagerare i trenchcoat och lågskor såg något konfunderad ut, men senare fick vi veta att han redan i samma vecka kommit med båten sydvart.

Meteorologstationen på ön. Foto Hans Rosengren

Efter mindre än en timma och ett antal koppar kaffe och trevliga samtal med personalen, var det tid för **Gunnar** och mig att återvända till helikoptern. Dock hann jag köpa ett ölkrus, som bara säljs på ön och som sedan dess har fått tjänstgöra som pennställ i min sommarstuga. Kanske tid för uppgradering?

Nu gällde det att hitta tillbaka till **Ymer**. Sikten hade inte förbättrats när vi gav oss iväg. Vi flög NO-vart mot ett läge dit isbrytaren borde ha förflyttat sig. Väl där spanade vi intensivt, men ingen **Ymer** syntes i diset. –
Konstigt nog hann jag inte reflektera mycket över vår situation: Bränsle för högst 1-1½ timmas flygning, sittande i överlevnadsdräkt någonstans i Nordatlanten på väg mot Ishavet. Skulle vi dra oss N-vart eller S-vart? – Det hela löste sig när vi beställt och fått en pejlsignal från vår isbrytare Plötsligt såg vi i diset kölvattnet och strax efter, vid detta tillfälle, vårt "mycket vackra skepp".

Foto Hans Rosengren

Efter sedvanlig rutinlandning och rapportering var det skönt att tillsammans med **Gunnar** summera dagens intryck i bastun före middagen.

Resan fortsatte nordvärt, där vi först utplacerade olika forskargrupper på bl a Nordaustlandet innan vi tog oss vidare upp i Polarbassängen. Avsikten var att vi skulle försöka komma upp till N 84, men isen blev för tjock och svår att tränga undan, så vi fick nöja oss med provtagningar på N 82 30.

Hans Rosengren, som forts. i kommande Bulletin

Hur går det med bojen och klockan?

Klockan har det inte hänt så mycket med, men bojen har fått toppen uppriktad av en smed, blivit blåstrad, grundmålad och slutmålad hos Hagbloms.

Numera ligger den åter på Sjöfartsverkets område i hamnen och avses utrustas med lämplig ljuskälla.

Foto Robin Ländin

